

Sygn. akt V CSK 588/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.
przeciwko R. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt V Ga (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) stwierdza, że każda ze stron ponosi koszty związane ze
swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, w związku z którym istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących wątpliwości w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a mianowicie art. 377 prawa upadłościowego i naprawczego w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej z 6 marca 2009 r., w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, kiedy następuje prekluzja orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, gdy podstawa do ogłoszenia upadłości powstała przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z 6 marca 2009 r., a wniosek o orzeczenie zakazu został złożony później.

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Zagadnienie to należy sformułować oraz przedstawić argumentację juretryczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę

przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie. Na potrzebę wykładni przepisów prawnych można natomiast powoływać się do czasu, aż wątpliwości, które one wywołują nie zostaną dostatecznie wyjaśnione w orzecznictwie.

Pytanie sformułowane przez uczestnika nie ma cech zagadnienia prawnego w znaczeniu przytoczonym wyżej, gdyż zostało objaśnione m.in. w uchwale Sądu Najwyższego z 9 kwietnia 2010 r., III CZP 14/10, OSNC 2010 nr 10, poz. 133 i w licznych postanowieniach, które przytoczył sam uczestnik we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazanie na jedynie dwa, i to wcześniejsze orzeczenia Sądu Najwyższego, w których wyrażony został inny niż aktualnie powszechnie przyjęty pogląd na temat sposobu rozwiązania sformułowanego przez uczestnika problemu, nie świadczy o utrzymywaniu się rozbieżności w orzecznictwie ani też o występowaniu w sprawie zagadnienia prawnego, które by wymagało rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.